

"אולי מצפים מאיתנו לשיר על שדרת הקזוארינות של נעמי שמר אבל דווקא הדיסוננס הקוגניטיבי הזה הוא חלק מהכיף בחזרות לקראת ההופעה ■ צילום: נוב זביצקי

הלהקה

ברביעי הקרוב יעלה על במת הסאבליים הרכב רוק אחר: להקת הורי בית הספר הכפר הירוק | התלמידים חששו בהתחלה מפדיחות, אבל המבוגרים האחראים (מאבטחת, שני עורכי דין, איש מחשבים וסגן אלוף במיל') הראו להם איך נותנים בראש יחד עם המורה שלהם למוזיקה | בקרוב סיבוב הופעות?

אנגליה כמודל

אבל עוד לפני שהם התחילו להופיע, אחת השאלות הראשונות שעלתה הייתה הפלייליסט שהם ישיי. רו. אמיר: "אני זוכר שהגיטריסטים השתעשעו עם השיר 'קוקאין' של אריק קלפטון. שאלנו את עצמנו: האם זה שיר שאנחנו יכולים לבצע בפני הילדים. עלה גם השיר 'מעשנים ביהוד' של תיסלם, אבל הובהר לנו שכל מה שקשור לעישון לא יהיה בתחומי בית הספר, גם לא לשיר. אמרו לנו, אם אתם רוצים אל-מות או סקס זה אפשרי, רק לא עישון. מזה נולד השיר 'You Can Leave Your Hat On' מתוך הסרט 'תשעה וחצי שבועות של שיכרון חושים'. אולי מצ-פים מאיתנו לשיר על שדרת הקזוארינות של נעמי שמר, אבל דווקא הדיסוננס הקוגניטיבי הזה הוא חלק מהכיף."

בסופו של דבר הפלייליסט מכיל בין היתר שירים של U2, שלום חנוך, אריאל זילבר וכן את השיר "מוי סטנג סאלי", ואת כולם יבצעו חברי הרכב על במת מועדון הסאבליים ביום רביעי הקרוב. באותו מופע ישתתף גם הרכב כלי הקשה של הורים מבית הספר, הרכב מורים וכמה הרכבי תלמידים.

דורי מדווח על לחץ גדול לקראת ההופעה בסא-בליים: "החברים מתקשרים אליי המון. הם לחוצים, אבל אני רגוע כי אני יודע מה הרמה שלהם והיא מאוד גבוהה. המטרה שלי הייתה להגשים להם את החלום להיות רוקיסטים ונראה לי שעמרנו ביעד הזה."

דנטס: "ההופעה הזו היא פריצת דרך החוצה. עד עכשיו הופענו רק בכפר הירוק ובוא נראה מה יקרה, אולי חלום הילדות שלי יתגשם ומישהו יגלה אותי."

יש סיבוב הופעות בכל הארץ?
"לך תדע. הייתה לא מומן מקהלה באנגליה שהגי-עה מבית אבות והם מאוד הצליחו ויצאו לסיבוב הופ-עות בכל העולם, אולי זה יקרה גם לנו."

אמיר: "מבחינתי אנחנו לא צריכים סיבוב הופעות. אנחנו נופיע ביום רביעי במקום מכובד שבו מופיעות להקות עכשוויות. אנחנו רואים בזה אתגר גדול, וזו תהיה תעודת כבוד גם לנו וגם לבית הספר. ככל שה-מופע יצליח יותר הוא אולי אף ייתן השראה לבתי ספר אחרים."

אמיר גם מסביר מה מיוחד כל כך בהרכב ההורים הזה: "הדבר הייחודי הוא הקשר לבית הספר. כיוון ששתי ספר אינם מציעים בדרך כלל דברים כאלה להורים, הם מוכרים אטרקציות רק לילדים. אם ההורים מוזמ-נים למשהו, זה בדרך כלל קשור לבעיות משמעת והת-נהגות של הילדים."

אבל הכפר הירוק, כחלק מאידיאולוגיה של יצירה, הומין הפעם את ההורים לאטרקציה. מדי יום ראשון הם נפגשים לחזרות עם המורה דורי, כשהם אפילו לא נדרשים לשלם עבור התענוג. וכיוון שהיוזמה היא של בית הספר, לא נעשה בעצם שום סינון על בסיס מקצועי, עי, עניין לא פשוט אם אתה רוצה לייצר חומרים מוזי-קליים ברמה סבירה.

דורי: "זה לא היה קל. כל אחד בא ממקום אחר, חלק ידעו לנגן באיזה כלי נגינה בילדות, אחרים שרו בכל מיני הרכבים, אבל תכלס רובם לא ידעו דברים בסי-סיים, קצב ותיבות ותפקידים והרמוניה. פשוט שלח-תי אותם הביתה להתאמן עם שיעורי בית. אגב, אנח-נו עדיין מחפשים הורה שהוא גם בסיסט כי כרגע אני מנגן להם בבס. בכל מקרה, בתחילת החזרות הם קנו ציוד, התחזקו עם מורים פרטיים ולמדו מול יוטיוב."

"הקטע הכי טוב בחזרות זה שהם הופכים לילדים קטנים. פושטים את החליפות והבגדים האלגנטיים ועושים שטויות. מפריעים לי באמצע ההסברים, מא-חרים לחזרה. המדיניות שלי היא שכולם שווים, לא משנה כמה הם מרוויחים ומה העבודה שלהם, כולנו שווים וכולנו גם צריכים לדעת לקבל ביקורת."

"לפעמים כשאנחנו משתטים, ארו באמת צועק עלינו", מאשרת מירי דנטס (46), אחת הזמרות בה-רכב. עד לא מזמן היא הייתה פקחית חניה והיום היא מועסקת כמאבטחת. "הסיבה שבגללה אנחנו עושים שטויות קשורה לזה שעל הבמה ובחזרות אנחנו מו-ציאים את כל מה שרצינו לעשות כשהיינו ילדים ולא ממש עשינו. עד עכשיו יצא לנו להופיע רק בהופעות פגיוניות של בית הספר. אני זוכרת את ההופעה הרא-שונה, עלינו לכמה הילדים שלנו פחדו שנעשה להם פדיחות כמוכן. אבל איך שפתחנו את הפה הקהל הש-תגע, הם התחילו לצעוק 'אבא, אימא', לא רצו שנפ-סיק. הבת שלי רצתה בהתחלה לברוח, אבל היא שמעה את הקהל וחזרה בריצה."

כמה פעמים יצא לכם לממש חלום ילדות? נגיד להפוך לרוקיסט, לעמוד על במה עם גיטרה חשמלית בתוך מועדון תל אביבי מוכר ורחוס עשן. להיטען מה-קהל שעומד מולך, להישטף באור הזרקורים. לצעוק הכי חזק. לקפוץ הכי גבוה. חלום ילדות כזה עומד לה-תגשם ביום רביעי הקרוב במועדון הסאבליים. אבל זה חלום עם טוויסט. על הבמה, בפעם הראשונה בחייהם, יעמדו שבעה אנשים, רובם עברו את ה-50. יש להם דיי ג'וב (שניים עורכי דין, אחת פקחית חניה בעי-רייה, אחד איש מחשבים, יש גם סגן אלוף במיל', מדי-ריכת טיולים וננקאי) והם הולכים לתת בראש. רוק-נרול, בייבי.

מדובר בהופעה ייחודית של הרכב הורים לתלמי-דים מבית הספר הכפר הירוק. היוזמה למהלך המפתיע הגיעה מארז דורי (37), אחד המורים במגמת המוזיקה בבית הספר והרוח החיה מאחורי המופע וההרכב הזה. דורי, יחד עם רכז מגמת המוזיקה בכפר הירוק, אמיר בן אלון, החליטו לנסות משהו שונה. לפני שנה הם שי-גרו הודעה לכל הורי בית הספר בזאת הלשון: "להרכב הורים חדש ואטרקטיבי דרושים הורים עם ידע מוזי-קלי בסיסי."

"לא ידעתי מה יקרה, או אם זה יצליח או לא", נזכר דורי. "אמרת לי עצמי: נזרוק את החכה ונראה מה תהיה התגובה. בטח שלא חשבתי שתקום כזו להקה רצינית מההודעה הזו, אבל התפיסה שלי היא לנסות ליצור דברים חדשים שעוד לא נעשו והכפר הירוק זו חממה מצוינת לניסיונות יצירתיים."

דרוש בסיסט

ההתחלה הייתה צולעת. לא הרבה הורים נענו לא-תגה. אחד שכן התייצב למפגש הראשון הוא חירם בכפר הירוק. (52), תל אביבי ואב לילד בכיתה ח' שלומד כמו-בן בלילות, או לפחות לילה אחד בשבוע, הוא הסולן של הרכב ההורים. "אין לנו שאיפות לכבוש את מצעד הפ-זמונים ולהיות פופולריים", הוא מצנן את ההתלהבות. "גם אין לנו כמעט זמן לחזרות כי לכל אחד מאיתנו המוזיקה היא תחביב משני. כולנו ילדים גדולים עם ילדים גדולים."

קצת איתנו

| זיו רניב